СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

І ТУТ НИЗИ ВИНУВАТІ.

Мирнам, Алта.

З приводу дебат "міністра" Назарука з т. Гнатюком в Ванкувер, Б. К., де Назарук твердив, що "низи" (себто ми фармері і робітники) винуваті у всякому лихові, я хочу сказати кілька своїх слів про цю справу.

Про вину "низів" не маю на думці в цій дописі обширно розводитись; вистарчить вивід т. Гнатюка в минулих кількох числах "У.Р.В." під заголовком "Еще про побут Назарука в Ванкувер". Я маю лише на думці познакомити товаришів читачів "У.Р.В." з роботою "наших народних діячів" з головного українського центра Вегревил, Алта., як рівнож затвердити вислів "міністра" відносно вини "низів".

В рр. 1917 і 1918 запала енерґічна діяльність серед працюючих мас цілого світа. Почин до цеї діяльности піддали працюючим масам світа селяне і робітники Росії, котрі, завдяки своїм дійсним провідникам зуміли поконати "революціонера" Керенського і прийшли до державної влади в місяци листопаді, 1917 р.

В згаданих роках робітнича преса була переповнена новинками про повстання, страйки і бунти працюючих по всіх усюдах, як ніколи не бувало перед тим.

Цей рух представляв собою серіозні потрясення на нерви буржуазії. А щоби ратувати своє роскішне панування, то всесвітна буржуазія взялась за своє діло — переводити з осібна у кождій державі порядок серед бунтарів, серед тої частини робітництва, що гуртувалась в революційних орґанізаціях. Приміром, про сумний кінець С.Д.П. в Канаді вірю, що читачам і прихильникам "У.Р.В." добре відомо, однак не можу поминути, щоб не згадати про той кінець, бо тут власне і мій головний вивід для повищого заголовка.

Так як по других краях буржуазія заводила порядок серед "бунтарів", так і канадійська не осталась позаді. Соціял-Демократичну Партію Канади позбавлено життя. Погром на партію і партійних членів відбувся з успіхом для буржуазії. Потерпіли також і національно-клерикальні "рептильки-рипиндї", але тілько тому, що були друковані в "чужинецькій" мові; одним словом чужомовна преса в Канаді зістала заборонена. Трохи пізнійше після чолобиття "наших народних діячів" їхні рептильки почали опять виходити під услівям, що будуть друкуватись на пів: по українськи і англійськи. Тодішному органови "Робочому Народові" не позволено друкуватись під ніяким услівям. Серед таких обставин частина партійних членів як також і партія понесли велику втрату, що дуже болючо відбилось на загальному робітничому рухові. Розуміється, наші "народні діячі" в Вегревил не заспали, щоб не використати нагоди серед такого сприяючого їхнім плянам окруження.

Отож щоби перевести свої пляни в життя, давай "ратувати" ситуацію фармерів. Завязано ними в Вегревид "комітет", який як нам говорено, мав обороняти наші фарми перед конфіскатою (бо було пущено ними поголоску поміж фармерів, що канадійське правительство заміряє конфіскувати все майно чужинців австрійсько-німецького походження). А ми, властителі мізерії фармерів, не знаючи дійсних кроків правительства, в цьому напрямку, вірили таким поголоскам. Тут нам вже й донесено, що справу "оборони" перед конфіскатою візьме в руки новозаснований "комітет", та що в цій справі приїде до нас п. Сварич. Не один з нас і спання не мав, так очікував приїзду Сварича.

Нарешті дочекалися приїзду, але не Сварича. Школу в Мирнам заповнили фармері з жінками і дітьми по береги. Виходить бувший фармер а тепер бизнесмен з Едмонтону на підвищення, та поясняє нам в якій справі він приїхав сюди. Відбулася насамперед церемонія вибору предсідателя і секретаря, після чого приступлено до "діла".

Представник "комітету" перепрошує присутних, щоб не гнівалися, що п. Сварич не приїхав. Не міг приїхати, бо поїхав в другу фармерську околицю. Відтак зачав нас лякати, що ніби, справа дуже серіозна, що фармері можуть позбутися своїх маєтків, як-що не будуть рухатися. На доказ цього він нам підставив ось який "арґумент":

"Англійці бачуть наш розвиток сімейний, бачуть, що наш фармер має 7-меро дітей в той час, коли Англієць не має більше як одно—двоє. Тепер ті семеро — знова семеро, що зробить 49, а Англієць лише чотири. Отже Англійці бояться, щоб ми не були колись горою, тому роблять всякі можливі заходи, щоб позбутись нас. При кінци своєї бесіди "представник оборони фармерів" зажадав, щоб ми зложили грошеві жертви, за котрі вишлеться "делеґацію" до Отави. Зазначив також, що чим більше буде "зелених", тим сильнійша делеґація буде. Бажаючи як можливо найсильнійшої делеґації, ми, "скупарі", не пожаліли "зелених" і, коли не помиляюсь, зібрано було тоді лише з нашої місцевости Мирнам щось поверх $500.00. Кождому з нас аж було полекшало на душі (і на кишенях) по колекті вірючи, що справа вратована.

Минає місяць, два — так аж до сеґодня. До нинішного дня ніхто про ці гроші не дав нам детайльного справоздання. Куди пішли ці гроші — ніхто з нас фармерів не знає. Чекали ми, чекали, а вкінци таки взялися до корчовання фармів як і попередно. Правда, була поголоска, що вже все "ол-райт", що справа вратована — конфіскації не буде.

Ну і чи "міністри" не є праві? А вжеж так — ми "низи" винуваті, бо не стараємось приглянутись на наші задні колеса, не стараємось поправити наших помилок.

Заїхав тут і Назарук. Дали ми йому на "національну позичку" також кілько могли, не дивлячись на минувші наші помилки. І під тим зглядом також Назарук не помиляється, коли твердить, що "низи" винуваті у всьому свому лихові. Щоб "низів" не було куди винувати, треба було наших рідних, як прийшли до нас за нац. позичкою, на сто вітрів з хати гнати, а до того треба було їм вичитати їхні зделки з минувшини.

Отож, товариші фармері, вже найвищий для нас час зрозуміти себе і научитися з наших помилок в минувшині. Взиваю вас з щирої душі, товариші, побудуймо свою власну хату, хату фармерсько-робітничу. В такій нашій фармерсько-робітничій хаті, наша молодіж буде виховуватись на кращих й здібнійших людей, від нас. Виховавшися в клясовій свідомости, наші діти не будуть носити назви "низи" і зуміють розписатися з всякими долярохапами по свойому. Народні доми не для нас фармерів, бо такі доми істнують лише як сильце на вилапування наших тяжко зарацьованих центів ріжними неробами.

Тож скажімо собі в один голос: Проч з роздорами, які буржуазні запроданці умисно роздувають між нами, щоб ми не зєдналися в сильну фармерсько - робітничу орґанізацію. Проч з всякими паразітами, які звикли наживатися нашою мозольною працею, не приложивши своїх рук до неї. Ступаймо разом з товаришами робітниками по правдивім шляху за суспільні трудові інтереси. Будьмо й "низами", але зі здоровою і розсудливою орієнтацією.

Чухрій — фармер.

Кадомін, Алта.

Відповідь на допись, що була поміщена в ч. 71. "У.Р.В." п. н.: "В імени правди".

Дописуватель в цій дописі накидається на мене зовсім безпідставно, що будьто би я мав говорити публично, що він спроневірив гроші, котрі були збирані 1922 р. в Брул на сплату довгу У.Р.Д. в Едмонтоні а так само і на пресовий фонд "У.Р.В.", що збирав в місяці маю тогож самого року в Едмонтоні. Згадує він також і про якісь гроші передавані йому до старого краю, себто весною того самого року, коли він виїздив з Канади.

На оцім місци я опрокидую всі його обвинувачення, бо про щось подібне я ніколи перед ніким не говорив, ані до старого краю про це не писав. Заявляю, що на подібні напади на мою особу більше відповідати не буду.

А. Черчук.

Гемилтон, Онт.

Заходом відділу Укр. Секції Робітничої Партії Канади відбулося тут масове віче в справі Сх. Галичини і других поневолених українських земель. Предсідатель, тов. Олещук пояснив присутним вкоротці ціль цего віча і покликав до слова товариша Богайчука, який на початку своєї промови зазначив, що поки приступить до теми про визволення наших братів в поневолених українських землях, мусить вперед згадати про світовий рух взагалі. Державні відносини в нинішній суспільній системі так звязані, що ні одна держава не в силі обійтися без другої. Так само і визволення поневолених українських робітників і селян залежить від світових подій — в міру того, який оборот світові події візьмуть на будуче.

Всім нині відомо, що рада амбасадорів віддала Східну Галичину на поталу польській шляхті. Українські націоналісти думають, що воно так і мусить бути, що Сх. Галичина вже має остатись при Польщі, бо так рішила рада амбасадорів. Всі укр. патріоти, що так горлали за визволенням укр. земель, з під польського панування, тепер замовкли. Рада амбасадорів поділила малі держави так, що вони ніколи не зможуть між собою погодитися. Знищена світовою війною Европа не зможе вже так відбудуватись, щоби була такою, як в передвоєннім часі — що власне й значить, що капіталістична господарка безсильна зарадити цему та що вона доживає свої останні дні. В кождій капіталістичній державі робітники орґанізуються в комуністичні партії, які щирять клясову свідомість та підготовляють робітництво до клясової боротьби. Робітники вже почали вести клясову боротьбу проти своїх гнобителів, які з кождим днем гноблять їх душе і душе. В Німеччині ця клясова боротьба найдуще заострилась, бо злидні і нужда, які саме тепер переживає німецьке населення під окупацією французької буржуазії, недоописання. В Сх. Галичині боротьба з польською шляхтою також продовжається і до неї ми також повинні докладати своїх рук. Своїми грошевими жертвами ми повинні помагати нашим тамошним борцям за освободження працюючих мас Сх. Галичини, Буковини і Прикарпатської України доти, доки ця боротьба не увінчається успіхом, доки населення Сх. Галичини і прочих укр. земель не визволиться зовсім з під панования буржуазії. Нам українським робітникам на еміґрації треба узброюватись не в бомби і кулі а в клясову свідомість, бо коли буржуазія накине клясову боротьбу робітникам, щоб ця боротьба не застала робітників не приготованих до неї.

Другим бесідником був тов. Сиротюк, котрий говорив досить обширно про робітничий рух в Канаді, а при кінци своєї промови закликав робітників, щоб гуртувались під прапор Червоного Інтернаціоналу.

Відтак тов. Лілїцак говарив про петрушевичівських наганячів, що вештались по Канаді і Злуч. Державах та виманювали від легковірних робітників і фармерів кріваві їх центи на "визволення" Сх. Галичини та других укр. земель. В дійсности ці виманені гроші промарновано укр. запроданчою інтелігенцією в паризьких та берлінських готелях, а всі їх обіцянки що до визволення укр. населення з під панования польської шляхти і румунських бояр, показались зовсім пустими. Цілу цю махінацію пертушевичівської братії галицькі селяне і робітники тепер вже зрозуміли. Зрозуміли також укр. робітники і фармері в Америці, що так звана національна позичка застрягла в глубоких кишенях петрушевичівських прихвостнів. Галицьке укр. населення масово вступає в ряди комуністичної партії та приготовляється до рішучої боротьби з польською а там і з румунською буржуазією. Хотяй всякі Шептицькі взивають укр. галицьке населення, щоб осталось льояльне польській шляхті і покірно терпіло знущання над собою, то галицькі робітники і селяне ще дуже орґанізуються, ще дуже працюють над приспішенням свого визволу.

На закінчення віча присутні зложили на поміч революційному рухові в Сх. Галичині $12.55.

Імена жертводавців слідують.

Тов. І. Станіцький $2.00; по $1.00: Юрій Тарновецький, Василь Гайовський, С. Альберда, Стелюк, Костик, І. Тофан, І. Лілїцак, А. Олещук; по 50 ц.: Т. Сиротюк, Мороз, І. Яківчук, (один жертводавець пропущений — 50 ц.), Дм. Минзатюк; М. Олещук 5 ц. Разом $12.55.

Всім жертводавцям щира подяка.

З товариським привітом,

І. Бажанський, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Мус Джо, Саск.

Дорогі Товариші і Товаришки шкільні!

Подаю Вам сумну вістку до відома, що дня 15. вересня, ц. р. померла в місцевім шпиталі 7-літна наша товаришка-учениця Марія Москаль. Покійна ходила до Укр. Роб. Школи, де пильно училася, брала участь в концертах і діточім хорі. Батько покійної товаришки Василь є також активним членом філії Стов. У.Р.Д. в Мус Джо.

В похороннім поході що відбувся 17-го вересня, брали участь члени і членкині нашої орґанізації, взяли участь також малі ученики в числі поверх 80 дітей. З цвітами і вінками в руках діти поступали повільним кроком попереду трумни і співали Похоронний Марш і Інтернаціонал. Похорон відбувався без жадних релігійних церемоній.

На могилі покійної діточий хор відспівав опять Інтернаціонал, почім тт. Осадчук і Янчук виголосили пращальну промову. Після промови малі товариші і товаришки повернули домів... без одної своєї шкільної товаришки.

Спи, дорога товаришко, хай земля буде Тобі пером!

С. Янчук.

Гемтремк, Міш.

(Лист від укр. стрільця в Йозефові на Чехословаччині до т. І. Козуба в Гемтремк, Міш.)

Дорогий Товаришу!

"З кінцем 1914 р. був я вже на фронті проти Москалів в Карпатах. В літі, 1915 р., коли був з другими чотирма жорнірами на патрулі, перейшли ми до Москалів. Одної ночі, коли ми були заняті при копаню окопів Німці забрали нас в полон разом з Москалями й відставили нас назад до австрійської армії. В січни 1916 р. замкнули мене в полевім суді за те, що я сказав: "Як-би ми і Москалі були трохи мудріші, то не воювалиб між собою, а обернулиб свою збрую проти тих, котрі нас на фронт посилають". Заарештовано мене за державну зраду, однак по 6-тьох місяцях випущено з тюрми, бо не було доказу на це—чи говорив я це свідомо, чи не свідомо. Відтак як політично підозрілого заслано мене на італійський фронт до одного німецького полка. Доперва на весні 1918 р. вдалось дістати відпустку. Вернувши з відпустки по двох тижнях я зістав на фронті ранений. Пішов відтак до шпиталю до Відня а відтак опять на фронт. Послідний раз був я вже тільки один місяць на фронті.

Вернувшись до дому, я застав вже тут Румунів й румунську жандармерію. Але ця жандармерія не була з дійсних Румунів, тільки з наших таки сільських драбів, котрі повступали до жандармерії та безпардонно арештовували наших людей. Мені казали, щоби я також вступив до жандармерії, однак я цего не зробив, тільки втік до Галичини, звідки думав дістатися на Україну. Та мені це не вдалося; мене в Коломиї взяли вже до українського війська і я пішов на польський фронт. На великдень був я під Львовом ранений легко в ногу, а потім в місяці маю знов легко в ліву щоку й відїхав до Коломиї до шпиталю. В шпитали був я всего три дні, бо Румуни йшли на поміч Полякам. Я втік перед ними і пішов знов на фронт. Було це вже тоді, як галицька армія другий раз Поляків гнала. При переході галицької армії за Збруч я захорував на тиф й лічився в летючім шпиталі, що підїздив все за фронтом. Коли Денікінці розбили Галичан в Київі, то забрали також і той шпиталь. По 6-тьох тижнях вдалося мені втечи від Денікінців з Дарниці за Дніпром, де вони нас тримали. Я втік в Київську губернію і перебув в одного селянина аж до лютого 1920 р. поки не прийшли большевики. З кінцем лютого вступив я в большевицькі ряди до таращанської дивізії. На весні 1920 р. на фронті під Козятином, тоді як Поляки з Петлюрою йшли на Україну, я попав в польський полон. Взяли нас в полон около сто осіб та завезли до Пикулич коло Перемишля, де давали нам два рази денно буракової зупи. Я захорував опять на тиф і запалення легких і пішов до шпиталю в Перемишлі. В січни, 1921 р. вдалось мені з відси втечи на Чехи, де я перебував аж до тепер. На Україну тепер виїхати не можу, бо не маю защо.

Тепер дещо про наше село. Половина нашого села знищена майже до тла. З хатів і будинків й сліду не осталось так само й з фільварку. Жидівські хати всі попалені Москалями ще в 1914 році. Старий піп вже стягнув ногами, а хати його також погоріли. Школи української тепер в Топорівцях нема, а на те місце є румунська. Ліс досить знищений, — в лісі повно цвинтарів. Декотрі підчас війни доробились а декотрі на жебраків посходили.

Ось так виглядало наше село в 1918 році. Не знаю як тепер виглядає. Я довідався від одного господаря, що приїхав тут до свого сина, що в Буковині заледви є ще три народні школи, що навчають українською мовою. Оповідав мені той старик, що майже вся українська інтелігенція лиже ..... Румунам, тільки люде по селах тримаються і чекають перевороту з відкиб він не прийшов. Всім тим, що воювали в галицькій армії, заборонили Румуни вертати на Буковину. І як-що ми не будемо мати змоги дістатися на Україну, так прийдеться нам тут свій вік коротати. Колиб прийшло до якого політичного перевороту в Румунії, то за всяку ціну я мусів би дістатись туди, щоб пімститись хоч на кількох запроданчих українських інтелігентах, бо свій все гірший ворог від чужого.

А тепер ще кілька слів про галицьку армію. Головну вину за знищення армії треба приписати тим, що підмовили армію, щоб перейшла до Петлюри, тоді як він злучився з Поляками. Коли зимою 1920 р. большевики наступали на Денікіна, то галицька армія, хоч і голодувала, помагала також бити Денікінців і забирала в них що могла. За початком цього лиха треба вернутися ще до 1919 р. коли большевики були над Збручем. Укр. старшини і підстаршини, стрільці, а навіть попи і інтелігенція були за тим, щоби опустити фронт та розійтися домів, а большевиків впустити. Однак "міністри" думали инакше, і цим думанням довели до того, що нині польські, румунські а навіть і свої пани знущаються над селянином і робітником.

Другим разом напишу тобі більше.

В. І.

З МІЖНАРОДНОГО РУХУ СІЛЬСЬКОГО РОБІТНИЦТВА.

(Продовження з 3-ої сторони.)

напрямок одержав свої орґанізаційні основи в 1921 р., коли то представники сільського робітництва 5 країв на першому конґресі Червоного Професійного Інтернаціоналу в Москві оснували т. зв. "Міжнародний Комітет пропаґанди революційного сільського й лісового робітництва". Цей комітет за два роки свойого істновання зумів надзвичайно скоро зміцнити свої ряди і під орґанізаційним зглядом перевищити навіть амстердамську федерацію. Тепер прим. під проводом Комітету Пропаґанди Червоного Проф. Інтернаціоналу стоять цілі союзи 18 країв, в той час як амстердамський Інтернаціонал начисляє тільки 14 краєвих союзів, в яких останними часами потворилися вже поважні щодо числа революційні фракції.

Але міжнародний сільський пролетаріят ще далеко не весь зорґанізований. З величезної армії сільського пролетаріяту світа, яка числить приблизно 99 міліонів, зорґанізовано дотепер в професійні союзи заледво два і пів міліона. Є приміром величезні краї, як Туреччина, Персія, Індії, Китай і инші, які мають понад 60 міліонів сільського робітництва, а в яких не було ще навіть спроб зорґанізувати те робітництво в професійні союзи.

А загальне положення сільського робітництва у всіх країв страшно нужденне і прямо невиносиме. Повоєнний наступ капіталу у всіх капіталістичних державах поставив собі за ціль знищити цілком робітничий рух, а робітництво впхнути в цілковите поневолення та зубожіння.

(За "З. і В".)

БІБЛІОТЕКА "НОВИЙ СВІТ"

Ще нині замовляйте і ширіть!

Шлях до влади	.50
Царська Росія і укр. справа	.50
Селянство і соціялдемократія	.50
Рай і Поступ	.40
Нарис передісторичних подій	.40
Міжнародний соц. і роб. рух	.40
Про старі часи на Україні	.40
Фікція нації і нац. независимости	.35
Ілюстрована Роб. Читанка ч. III.	.35
Фабрич. розговори про економію	.25
Боги	.25
Світова революція	.25
Тези III. Конґресу Комінтерна	.25
Капіталізм і робітництво в Індії	.25
Що таке поступ?	.25
Початки укр. соціял. в Галичині	.20
Як повстав світ? і Старий Завіт	.20
Маркс про дикт. пролетаріяту	.20
Жовнірські оповідання	.20
Роскази про сили природи, часть I.	.20
Земля обітована	.20
Перший Буквар Комуніста	.15
Розбийте кайдани	.15
Про походжене людини	.15
Робітнича Читанка, часть I.	.15
Соціялізм а релігія	.15
Розмова про фізику	.15
Основні засади комунізму	.15
Комунізм і кооперація	.15
Двоногий	.15
Розвиток соц. від утопії до науки	.15
Введене в національну економію	.15
Роскази про сили природи, ч. II.	.10
Біля машини	.10
Революційні пісні	.10
Боротьба за істноване	.10
Відокремленнє Галичини	.10
Червоний Кобзар, найкрасші пісні	.10
Робітнича Читанка, часть II.	.10
Біблія Капіталіста	.10
Жінка і соціяльне питане	.10
Інквізиційні суди, з 11 образками	.10
З історії соціялізму	.10
Чому позичали віру	.10
Хто такі комуністи	.10
Про правдиву і неправдиву віру	.10
Жителі Марса	.10
Диктатура пролетаріяту	.05
Хто такі комуністи	.05
Важне питане	.05
Золото і нужда в Америці	.05
Горе трупів і море крови та сліз	.05
Церква і радянська власть	.05
Межи людиною і машиною	.05
Нова політика Совітської Росії	.05
На чиїм боці справедливість	.05
Фармер і робітник	.05
Кляса проти кляси	.05
Віра і громадські справи	.05
Боротьба о сонце	.03

Прекрасно ілюстровані календарі "Новий Світ" з 1917-18 рр. містять нове календаріюм зі споминами славних людий і найважнійші дати історичних подій. Завсігди важні по ..... .30

Замовляйте ще нині і сійте зерно нової науки, яка є найліпшим лікарством на знищене закоріненої народної темноти.

Товариствам і кольпортерам великий опуст.

Много більших і менших книжок в осібнім списі.

Пишіть на адресу:

Nowyj Swit
Box 1092, Montreal, Que.

ПРЕДСТАВЛЕННЯ.

Відділ Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан відіграє в суботу дня 29-го вересня в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан незвичайно інтересну комедію з під пера Ст-на За-ного п. н.:

"ЯК СВІТ ПІШОВ ДО ГОРИ НОГАМИ".

Ця комедія не потребує ніяких захвалювань. Приходіть подивитися на цю комедію а певно не пожалуєте. Приходіть самі й кличте також з собою своїх знакомих.

Початок о год. 8-ій вечером.

Ціни місць 35 центів.

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ!

Відділ Женщин - Робітниць ім. С. Мельничука в Іст Килдонан устроює в неділю, 30. вересня в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ!

Програма концерту буде поміщена в слідуючім числі "У. Р.В.". Початок о год. 8-ій вечером. Вступ за добровільними датками. Дохід з концерту призначений на сплату довгу У.Р.Д. в Іст Килдонан.

ЗАЯВА.

Гемилтон, Онт.

Дорогі Товариші!

Оцим повідомляється вас, що тов. Алек. Олещук, котрий був виключений з Відділу на протяг одного року, зістав опять принятий до Відділу одноголосно і є членом У.С. Р.П.К.

С. Котик, фін. секр.

(Печатка.)

ПОШУКУЮ товариша Петра Івановича з села Васловіців, повіт Чернівці, Буковина. Має перебувати в Торонто. Хто знав би його адресу або він сам хай зголоситься листовно до:

K. Kostynuk
Oscar, Ont.,
(77) via Fort William.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".

Не забувайте також про пресовий фонд одинокої української робітничої газети в Канаді!

НОВІСТЬ!

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ

продається за половину ціни Філіям, Відділам і Товариствам Стов. Укр. Роб. Дім і Відділам Укр. Секції Роб. Партії Канади.

Після рішення Другого Східного Зїзду і згоди шеровців, оставший наклад книжки **Історія Культури** переходить до розпорядимости Схід. Пров. Комітету.

Дорогі Товариші! Користайте з нагоди і замовляйте як найскорше, бо наклад малий.

Така цінна книжка як Історія Культури повинна знаходиться в кождого українського робітника.

Замовлення посилайте на адресу секретара Східного Пров. Комітету:

G. Nowosiwski, P.O. Box 308, Toronto, Ont.

P. S. — Схід. Пров. Ком. посідає для розпродажі всі книжки, які оголошуються в робітничих часописях в Канаді і Злуч. Державах. Висилайте замовлення на вище подану адресу.

НА ПРОДАЖ фарма в провінції Манітоба, при стації Вайта. Хата розміру 16x20; 65 акрів виробленої землі, решта сіно і ліс. В лісі є відповідне дерево до будови як: ясень, дуб і берест. Фарма в положенню лише пів милі від американської границі, конець якої перетинає ріка Роз. Дооколичні фармері, це виключно Українці, окрім одного Анґлійця. Дві і пів милі до штору. З причини, що мушу виїхати до Злучених Держав, продам фарму дуже тано. Інтересовані зволять зголошуватися на адресу:

George Olinek,
134 Syndicate St.,
(77) Winnipeg, Man.

ЗМІНА АДРЕСИ "КОСМОСА"

З днем 15. серпня ц. р. Видавництво "КОСМОС" перенеслось до иншог помешкання, куди й просимо ласкаво всіх наших учасників і прихильників звертатись у всіх справах Видавництва.

Нова адреса:

Ukr. Amer. Verlagsges. m. b. H. "Kosmos", Woehlerstr. 3., Berlin N. 4., Germany.

З тов. привітом,

П. Ладан, кер. Вид-тва.

НОВІ КНИЖКИ! --- НОВІ КНИЖКИ!

Товариші! Памятайте, що в свідомости наша сила, а свідомість здобуваєся з книжок. Кождий робітник повинен збільшити свою бібліотеку і свідомість слідуючими новими книжками:

ЩО ТАКЕ ВСЕСВІТНИЙ СОЮЗ РОБІТНИКІВ — обнимає 80 сторін друку, ціна лише ..... 20 ц.

ПОРАДНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ — написав О. Синявський; 110 сторін друку, ціна ..... 35 ц.

ЧЕРВОНА ЗОРЯ (утопія) — написав А. Богданов; 150 сторін друку, ціна ..... 25 ц.

Замовлення разом з грішми слати до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

Вийшла з друку і продаєть ся цікава книжочка п. н.

ЦЕРКВА І РАДЯНСЬКА ВЛАДА.

Єсли хочете знати як відносить ся большевицька влада до церкви, до справ віри, до церковних шлюбів, до храмів, єсли хочете знати кому служить церква і попи та чому попи так скажено виступають проти большевицької влади, то прочитайте сю брошурку, яка коштує лише 5 центів.

Замовленя слати до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

НОВА КНИЖКА! -- НОВА КНИЖКА!

Що тільки появилася з друку і продається дуже цінна книжка для кождого робітника і робітниці п. н.

КАРЛ МАРКС

ЙОГО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ.

Написав Ю. Стеклов.

Книжка вийшла накладом "Космоса" в Берліні, під редакцією Е. Касяненка. Надрукована в малім вигіднім форматі, на книжковім папері і обнимає 110 сторін друку. Поділена на такі розділи: 1. Роки підготовки. — 2. Вироблення нового світогляду. — 3. Революція 1848—49 року. — 4. Період реакції. — 5. Інтернаціонал. — 6. Сприяння соціялістичному рухови в поодиноких краях. — 7. Дещо про особисте Марксове життя. — 8. Значіння Маркса в науці.

Ціна тільки 25 центів.

Замовлення посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts. — — Winnipeg, Man.

ТОВАРИШІ! Ми тільки що дістали з Европи невелику скількість примірників офіціяльного орґану Комуністичного Інтернаціоналу число 24 в анґлійській мові п. н.

"КОМУНІСТИЧНИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ"

Сто двайцять сторінок цего орґану заповнених цінними статями на біжучі теми з під пера найкрасших провідників міжнародного комуністичного руху.

Кождий член партії або симпатик, що розуміє анґлійську мову, повинен замовити собі оден примірник цего журнала. **Ціна ..... 35ц.**

Замовлення і гроші посилати на адресу:

WORKERS PARTY OF CANADA
519 Queen St. West, — — — — — — Toronto, Ont.